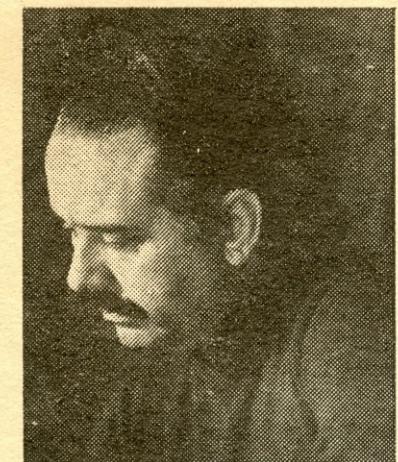

1886

$\frac{1x}{2}$

ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ 74

Στέλιος Μαυρομάτης

Γεννήθηκε τὸ 1930 στὴν Πτολεμαΐδα.
Ζεῖ μόνιμα στὴ Θεσσαλονίκη.
Μέλος τοῦ Καλλιτεχνικοῦ 'Επιμελη-
τηρίου τῆς Ἑλλάδος.
Καλλιτεχνικὸς σύμβολος τῆς Μικρῆς
Πινακοθήκης «Διαγώνιος».
Ἐργα τοῦ βρίσκονται στὴν 'Εθνικὴ
Πινακοθήκη, στὸ Μουσεῖο μοντέρ-
νας τέχνης Θεσσαλονίκης καὶ σὲ
ἰδιωτικές συλλογές στὴν Ἑλλάδα
καὶ τὸ ἔξωτερικό.

Bιβλιογραφία

- «Διαγώνιος», ἀρ. 13, 'Ιανουάριος-Μάρ-
τιος 1968, σ. 41-48.
«Σύγχρονη Ἑλληνικὴ Τέχνη», ἔκδ.
«"Ωρα», 'Αθήνα, 1970, σ. 128.
«Ο ζωγράφος Στέλιος Μαυρομάτης»,
Εισαγωγὴ Ντίνου Χριστιανόπουλου,
«Ἐκδόσεις Διαγωνίου», Σειρὰ τέ-
χνης, ἀρ. 2, Θεσσαλονίκη 1971, σσ.
56.

Προξένου Λ. Κορομηλᾶ 30, Θεσσα-
λονίκη, τηλ. 239-195.

Ατομικές έκθεσεις

- 1959 XAN, αίθουσα έκθεσεων Δήμου Θεσσαλονίκης
1962 «Οίκοδομική», Θεσσαλονίκη
1964 «Τέχνη» Μακεδονική Καλλιτεχνική Έπαινος, Θεσσαλονίκη
1964 Κέντρον Τεχνολογικών Εφαρμογών, Αθήνα
1968 Γκαλερί Βέλτου, Θεσσαλονίκη
1971 «Τέχνη», Θεσσαλονίκη
1972 First National City Bank, Θεσσαλονίκη
1973 Astor Gallery, Αθήνα
1974 First National City Bank, Θεσσαλονίκη
1974 «Τέχνη», Θεσσαλονίκη

Συμμετοχή στήν «Πανελλήνιον»

- 9η (1967), 10η (1969), 11η (1971),
12η (1973)

Συμμετοχή σε έκθεσεις Θεσσαλονικέων ζωγράφων

- 1956, 1957, 1958 Έκθέσεις Δήμου Θεσσαλονίκης, XAN
1966 «Δημήτρια»-«Τέχνη», Θεσσαλονίκη
1966 «Δημήτρια», Καβάλα
1969 «15 ζωγράφοι της Θεσσαλονίκης»-«Τέχνη», Θεσσαλονίκη
1969 «11 ζωγράφοι της Θεσσαλονίκης»-Astor Gallery, Αθήνα
1972 Όμαδική Θεσσαλονικέων, «Ζήτα-Μί», Θεσσαλονίκη
1973 Όμαδική Θεσσαλονικέων, Ελληνοαμερικανική Ένωσις, Αθήνα
1973 Όμαδική Θεσσαλονικέων, USIS Θεσσαλονίκη
1974 Όμαδική Θεσσαλονικέων, Μακεδονία Παλάς, Θεσσαλονίκη
1974 Προσφορά για την Κύπρο, «Τέχνη», Θεσσαλονίκη
1974 Μόνιμη συμμετοχή στη Μικρή Πινακοθήκη «Διαγώνιος», Θεσσαλονίκη

‘Ο Στέλιος Μαυρομάτης παρουσιάζει μία δουλειά που στήν ανάπτυξη που
ἀκολούθησε δλα αὐτά τὰ χρόνια, δὲν βρῆκε καὶ δὲν ἔξουδετέρωσε τὸν χῶρο
εὐκισθησίας της. Στήν ζωγραφική του Σ. Μαυρομάτη ἡ ἴδιαιτερη κλειστή καὶ
εὐπαθής ἀτμόσφαιρα τῆς Θεσσαλονίκης ἔχει διαποτίσει τὴν αἰσθηση. Πιὸ συγ-
κεκριμένα δὲ χῶρος τῶν σιδηροδρομικῶν σταθμῶν μὲ τὰ ἐγκαταλειμμένα
τραῖνα, μὲ τοὺς συρμοὺς ποὺ βγαίνουν μέσα ἀπὸ ἕναν σκεπασμένον δρίζοντα,
σὰν νὰ φέρνουν δλόκληρο ταξίδι καταπάνω σου, σὲ σένα Ἰσα-ΐσα ποὺ δὲν θὰ
ἐπιβιβασθῆς καὶ δὲν θὰ φύγης ποτέ, εἶναι τὸ θέμα τῶν πινάκων του καὶ τὸ σύμ-
βολό του. Σ’ αὐτὸ δὲν τάκινοια στοιχεῖα μὲ τὰ ὄποια σιγὰ σιγὰ ἔχει
ἔμπλουτίσει τὴν ζωγραφική του, τὰ ὄλικὰ ποὺ συμπληρώνουν τὸ χρῶμα του,
τὴν κατασκευή, τὴν προβαλλόμενη προοπτική αλπ. ’Ετσι, ἐνῶ προωθεῖ ἐρευ-
νητικὰ τὴν τεχνική του, προωθεῖ συγχρόνως καὶ τὴν λειτουργία τῶν συμβόλων
του. Γιατὶ τώρα, ἡ ἴδιαιτερη λάμψη τοῦ ὄλικοῦ, μαζὶ μὲ τὸ ἀνάγλυφο τῆς κατα-
σκευῆς προβάλλονται μέσα ἀπὸ τὴν ἀπορροφητικὴ τοικότητα τῶν γκρίζων
οὔρανῶν, πιὸ κυριαρχικά, πιὸ ὑποβλητικά. Ξαφνικὰ ἡ αἰσθηση τῶν ἀλλων χώ-
ρων ποὺ κουβαλᾶ τὸ τραῖνο ἀποκτᾶ πραγματική ὑπόσταση, γίνεται μιὰ ἀκόμη
διάσταση εὐαισθησίας σ’ αὐτὴν τὴν ἀντίθεση τοῦ ὄλικοῦ καὶ τοῦ ζωγραφικοῦ
χώρου μέσα στὸν ὄποιο χωνεύεται. Κι ἡ προβαλλόμενη προοπτική, κάποτε
φέρνοντας τὴν μορφὴ στὸν δρόμο τῆς κίνησής της ἔξω κι ἀπὸ τὰ σταθερὰ πλαί-
σια τοῦ πίνακα, δρᾶ πάνω στὸν θεατὴ πιὸ ἀποτελεσματικὰ καὶ ἀμεσα, ἐνῶ
συγχρόνως ἐπιτείνει τὸ αἰσθημα τῆς φυγῆς τὸ συνδεδεμένο μὲ τὸ σύμβολο τοῦ
τραίνου. Βλέπομε πόσο προσεκτικὰ δὲ Μαυρομάτης κάνει αὐτὰ τὰ βήματα ἔξε-
λιξης στὴν δουλειά του, πόσο στρέφει τὴν προσπάθειά του δχι στὸν «νεωτερι-
σμό», ἀλλὰ στὶς δυνατότητες ποὺ τοῦ προσφέρει κάθε νεωτερισμὸς γιὰ νὰ γίνη
πιὸ εὔγλωττος στὴν ἔκφρασή του, καὶ πῶς μᾶς κάνει ἔτσι νὰ νιώθουμε ἀκόμη
πιὸ πολύτιμη τὴν εὐαισθησία ἀπὸ τὴν ὄποια θρέφεται τὸ ἔργο του. Γιατὶ τὰ
τεχνικὰ μέσα τὰ μεταχειρίζεται γιὰ νὰ διευρύνῃ τὸ στόμιο τῆς ἐσωτερικῆς
πηγῆς ἀπ’ τὴν ὄποια ἀντλεῖ καὶ δχι γιὰ νὰ τῆς ἀλλάξῃ ροή ὥστε νὰ ὑπάρχῃ
κίνδυνος νὰ τὴν στερέψῃ ἢ νὰ τὴν χάσῃ. ’Απ’ αὐτὴν τὴν ἀποψή δὲ Μαυρομά-
της μᾶς δίνει ἔνα ὑπόδειγμα σεβασμοῦ τοῦ καλλιτέχνη στὴν προσωπική του
ἀλήθεια.

‘Ελένη Βακαλό, ἐφημ. «Τὰ Νέα», 9.11.1973

Οι πίνακες του Στέλιου Μαυρομάτη είναι έργα θρήσκες και άπλωτης αρχαρίας. Ατμόσφαιρας, κυρίως, τού σιδηροδρομικού σταθμού, δύο ή κατάχνια έξανθένεις τις μάζες τῶν αιθρικών, οι άνοχογρήσεις τούς σιφμούς, ή άποσταση τις ψυχικές καταστάσεις, χωρὶς όστρος τὰ πράγματα νὰ λυτρώνονται απὸ κάτι τὸ αισθητικό, δολὸς καὶ βαρύ, μέσα στὸ άποτο είναι μόνιμα βιθισμένα. Μὲ σταθερή άνωφρά στὸ πράσινο ἕνα χρῶμα νόθο, λαπτρὸ στὸ φύση, θεατὸ στὸ ήμιφως, δ Μαυρομάτης ξεδιπλώνει πλατείες γράμμες ἀπὸ πορχούδεσσι διπλῶ στο γεωμετρικὴ συληρὲς ἐπιφάνειες ἀπὸ σηματοθύες, ἀγωματικές, ὑπόστενα, βαρδάκια, βαγγύνια, ἀποθήμες. Τὸ πράσινο παρελλάξει ὁπὲ τοῦ, κατὰ καρύδος, διαντηθόδην ἀπὸ μέσα του μικρὲς μόκκινες κερίδες, σὺν φύλες σὲ ἄργυρο πετρέλαιο, χρυσής μέσα στὴ νύχτα. Ο Μαυρομάτης δίνει καλά τὴν αἰσθήση τῶν σταθμῶν τὴν αὐγὴ, μὲ τὸν λερουάνο, ὑγρὸ καὶ τοσυντέρῳ δέρα, ποὺ ἔχει ἀκούσια τὸ πράσινο χρῶμα τῶν πινάκων του, τὸ θύμπωμα τῶν φίνιντοφρου, τῶν δέντρων τὸ σύνουσπο, τῶν στρατιωτικῶν στολῶν. Ἐνα χρῶμα οδότερο, ποὺ προκύπτει ἀπὸ μάκι μάκιθεν, το χρώμα ποὺ βάρουν τοὺς τοίχους, ἐπει κάπου θέλουν νὰ καταλήξουν. Σὲν μᾶλιστεριλό, μῶτὸ τὸ χρῶμα στοὺς πίνακες του σπειάζει, θυρεῖς μάκι δινομάλια διάνεσσεις σὲ κάτι τὸ άδυστοτερὰ σκάληρο καὶ κάτι τὸ τόσο δέρνο διστε νὰ κατατὰξιαστο.

Κάρολος Τσίλεκ, περιοδ. «Διαχώνιος», άρ. 9, Σεπτέμβριος 1974, σ. 261-262

1. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (080×110).
2. Σύνθετο, 1972. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (090×045).
3. Στόν Έβρο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (060×080).
4. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (044×064).
5. Κοντὰ στὸ σταθμό, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (080×100).
6. Τὸ 11. 1972. Μικτὴ τεχνικὴ. (070×090).
7. Σύνθετο, 1972. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (050×050).
8. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (065×080).
9. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (065×112).
10. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (055×028).
11. Λεπτομέρεια, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (053×022).
12. Λεπτομέρεια, 1971. Μικτὴ τεχνικὴ. (030×013).
13. Λεπτομέρεια, 1971. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (032×016).
14. Λεπτομέρεια-σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (070×090).
15. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (090×070).
16. Πολύπτυχο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (090×070).
17. Τὸ τράνο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (090×070).
18. Στὸ σταθμό, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (080×060).
19. Ἡ ἀνάλιξ, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (040×080).
20. Τράνο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (040×027).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Δ. Νικολαΐδη).
21. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (035×065).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ρ. Ροκάνη).
22. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (085×065).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ι. Χασιώπη).
23. Τράνο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (110×045).
24. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (080×060).
25. Ἐνα βαγγόνι, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (050×024).
26. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (020×030).
27. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (035×020).
28. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (090×070).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Α. Σταματάδη).
29. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (059×046).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Δ. Βρέττα).
30. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (038×053).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ι. Πασχαλῆ).
31. Σύνθετο, 1973. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (035×076).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τῆς κ. Ε. Αδαμαντίδη).
32. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ. (090×070).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ι. Καστόγιου).
33. Σύνθετο, 1974. Μικτὴ τεχνικὴ-polyester. (068×019).
('Ανήκει στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Ε. Χατζηπαπαϊδη).

«ΤΕΧΝΗ» ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
3 - 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1974